

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 246/2012-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júla 2012 predbežne prerokoval sťažnosti spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej doc. JUDr. B. F., PhD., Advokátska kancelária F., s. r. o., B., vedené pod sp. zn. Rvp 4091/2012, sp. zn. Rvp 4092/2012 a sp. zn. Rvp 4093/2012, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaniach vedených pod sp. zn. 4 Er 921/2010, sp. zn. 9 Er 1407/2011 a sp. zn. 4 Er 1478/2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 4091/2012, sp. zn. Rvp 4092/2012 a sp. zn. Rvp 4093/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 4091/2012.

2. Sťažnosti spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre oneskorenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. mája 2012 osobne doručené sťažnosti spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 4 Er 921/2010, sp. zn. 9 Er 1407/2011 a sp. zn. 4 Er 1478/2011.

Sťažovateľka v označených veciach navrhla zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre pohľadávky, ktoré jej vznikli neplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere č. 6610375 uzatvorenej s dlžníkom Ľ. M. (vec pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 4091/2012), zo zmluvy o úvere č. 609400047 uzatvorenej s dlžníčkou D. Ž. (vec pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 4092/2012) a zo zmluvy o úvere č. 609600024 uzatvorenej s dlžníkom M. T. (vec pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 4093/2012). Súdny exekútor postupujúc podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov následne požiadal okresný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd tieto žiadosti prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti rozhodnúť o nich v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovenej lehote.

Sťažovateľka uvádza, že okresný súd o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dosiaľ nerozhodol napriek tomu, že veci nevykazujú prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadujú takú spoluprácu okresného súdu

s účastníkmi konania, ktorá by mohla podstatne ovplyvniť jeho posúdenie, resp. rozhodnutie v označených veciach. Sťažovateľka uvádza, že jej dosiaľ nebola zo strany okresného súdu oznámená ani spisová značka, pod ktorou sa napádané exekučné konania vedú, preto ich identifikovala len označením účastníkov konania, predmetu exekúcie a čísla konania, pod ktorým je vec vedená u súdneho exekútora.

Vzhľadom na neodôvodnenú nečinnosť a neefektívny postup okresného súdu sťažovateľka podala v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedovi okresného súdu sťažnosti na prieťahy v napadnutých exekučných konaniach. Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že na tieto svoje sťažnosti nedostala dosiaľ žiadnu odpoveď.

Uvedeným postupom okresného súdu v napadnutých konaniach malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru upravujúcich zákaz diskriminácie.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka v petite sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach boli porušené ňou označené práva, aby okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prieťahov a aby sťažovateľke priznal finančné zadosťučinenie, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Ústavný súd si vyžiadal súvisiace spisy okresného súdu a zistil, že sťažovateľkou označené exekučné konania sú okresným súdom vedené pod sp. zn. 4 Er 921/2010 (vec pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 4091/2012), sp. zn. 9 Er 1407/2011 (vec pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 4092/2012) a sp. zn. 4 Er 1478/2011 (vec pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 4093/2012).

II.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4091/2012, sp. zn. Rvp 4092/2012 a sp. zn. Rvp 4093/2012 a z neho vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy o spojení týchto sťažností na spoločné konanie, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v exekučných konaniach vedených pod sp. zn. 4 Er 921/2010, sp. zn. 9 Er 1407/2011 a sp. zn. 4 Er 1478/2011 v súvislosti s rozhodovaním o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd už rozhodol, že v kontexte ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty na včasnosť podania sťažnosti (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03).

Zo súvisiaceho spisu okresného súdu ústavný súd zistil, že exekučné konanie vedené pod sp. zn. 4 Er 921/2010 bolo zastavené uznesením okresného súdu z 11. januára 2011 potom, ako nadobudlo právoplatnosť uznesenie okresného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia. Uznesenie okresného súdu o zastavení exekúcie nadobudlo právoplatnosť 24. januára 2011.

Z predloženého spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 9 Er 1407/2011 ústavný súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. R. K. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu 15. augusta 2011, o ktorej okresný súd rozhodol 17. augusta 2011 udelením poverenia. Poverenie bolo doručené súdnemu exekútorovi 30. augusta 2011. Obdobné skutočnosti ústavný súd zistil aj zo spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 4 Er 1478/2011. Z uvedeného spisu vyplýva, že o žiadosti súdneho exekútora JUDr. R. K. o udelenie poverenia doručenej 25. augusta 2011 okresný súd rozhodol 31. augusta 2011 udelením poverenia. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi doručené 13. septembra 2011. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že sťažovateľka, ktorá je v označených exekučných konaniach kvalifikovane právne zastúpená advokátom, sa mohla o uvedených rozhodnutiach (povereniach), resp. o inom zásahu, ktorými malo byť zasiahnuté do jej označených práv, dozvedieť najneskôr doručením poverení súdnemu exekútorovi, teda 30. augusta 2011, resp. 13. septembra 2011.

Vzhľadom na dátum doručenia sťažností (2. mája 2012) ústavný súd konštatuje, že sťažnosti boli podané zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd preto sťažnosti sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre oneskorenosť, tak ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júla 2012